

NAUJIENLAIŠKIS

Šiame numeryje:

- Pokalbis su gimnazijos direktore Rasa
- Informacija iš teatrinukų dalyvavimo festivalyje
- Pažintis su nauja mokytoja Kornelija
- Interviu su naująja Mokinių tarybos prezidente Lėja
- Kelionės į Kauną įspūdžiai
- Kokius filmus mėgsta mūsų mokytojai ir mokiniai?
- Pažintis su jaunaisiais žurnalistais

**2022
GRUODIS**

Ką reiškia vadovauti mokyklai žmogui, kuris toje pačioje mokykloje mokėsi?

Pokalbis su Klaipėdos „Varpo“ gimnazijos direktore Rasa Mašuriniene

Gustė Vasiljevaitės nuotrauka

- Gerbiama direktore, gal pradėkime mūsų pokalbį, nuo fakto, apie kurį ne visi žino. Jūs – šios mokyklos auklėtinė. Prisiminkite laikus, kai pradėjote mokyti – tai labai įdomu.

Tai buvo dešimta klasė. Buvome patys vyriausi mokykloje, todėl jautėmės labai puikiai. Surinko mus rugpjūčio mėnesį, prašė fizinės pagalbos tvarkant ir ruošiant mokyklą. Tai buvo lyg susipažinimas prieš Rugsėjo pirmąją. Po kabinetų mes nevaikščiujome, mokytojai ateidavo pas mus. Puikiai atsimenu mokytojus iš mano, mokinės, laikų. Matematikos mus mokė dabartinė pavaduotoja Irena Pluškienė, biologijos – Stasys Jurkus. Taip pat prisimenu, jog tikiybės mus mokė Tomas Stropus.

- Tikiu, kad prisiminimų erdvėje yra išlikusi ir mėgstamiausia mokyklos vieta. Kuri tai vieta? Gal ir mes ją taip pat kaip ir Jūs labiausiai mėgstame?

Turbūt tai – mūsų klasės kabinetas, kuris anksčiau buvo vietoje dabartinio mokytojų kambario. Tos klasės sienos buvo padarytos iš tokių stiklinių langelių. Klasę mes vadindavome akvariumu. Be abejo, mums didžiausią įspūdį paliko mokyklos dydis, jos klaidumas. Pirmomis dienomis mes klaidžiodavome po pastatą, kol rasdavome išėjimą, įėjimą, kabinetus.

- O kas šiuo metu Jums labiausiai patinka mūsų gimnazijoje? Gal tai

kokia erdvė, žinoma, neskaitant Jūsų kabineto, kuriame praleidžiate daug laiko?

Iš tiesų, kabinete praleidžiu labai daug laiko, todėl man ši vieta bei visas raštinės korpusas labiausiai ir patinka. Apskritai, visi, kas apsilanko gimnazijoje, pastebi, kad mokykla yra labai pasikeitusi, išgražėjusi. Labai džiaugiuosi atnaujintomis aktų ir sporto salėmis. O mūsų mokyklos biblioteka – lyg šventovė. Kai atvažiuoja į mokyklą svečiai, tai biblioteka yra viena iš tų vietų, kur aš juos vedu didžiudamasi.

- Pakalbėkime apie Jūsų dienvartę. Kaip atrodo Jūsų dienos eiga? Atrodo, kad dauguma turbūt mano, jog mokyklai vadovauti yra gana lengva.

Visų pirma, aš manau, kad žodis „vadovauti“ yra lygus žodžių junginiui „būti atsakingam“. Jei tai atrodo kaip lengvas darbas, tai turbūt niekas nepagalvoja, kokia tai yra didžiulė atsakomybė už viską: nuo mokinių pasiekimų ir jų pažymių iki kiauro stogo, dingusios elektros ar net – elektros taupymo. Tas „lengvas darbas“ atrodo tada, kai tu išėini ant scenos pasakyti kalbos, pasisveikinti ar kur nors koridoriuose išstarti „kur tavo uniforma“. Bet, deja, niekas nemato tos sudėtingos gyvenimo mokykloje dalies, kai esi atsakingas už visą mokyklos bendruomenę, kai turi sklandžiai surikiuoti visus procesus ir atsakyti už jų veikimą.

- O kaip atrodo Jūsų laisvalaikis? Gal turite kokį hobį? O gal skaitote knygas?

Iš tiesų, prisipažinsiu, mano laisvalaikis yra labai aktyvus, tad sėdėjimo namuose be darbo aš neturiu. Viena iš aktyvių veiklų, ką aš ir mano vyras mėgstame veikti, tai šokti. Jau šešiolika metų šokame pramoginius šokius. Tai tapo bendru šeimos hobiu. Žinoma, labai mėgstame keliauti. Be to, kadangi gyvename nuosavame name, turime ūkį. Tad reikia ir daržus ravėti, ir laistyti, ir prižiūrėti viską. Žinoma, ir knygas skaitau visur, kur galiu – važiuodama, ilsėdamasi, savaitgaliais.

- Minėjote atnaujintas sporto ir aktų sales. Kaip Jums pavyko įgyvendinti mokinių svajonę: turėti modernią sporto salę?

Kai tik atėjau dirbti į šią mokyklą, iš mokytojų ir mokinių gavau sarašą, ką reikėtų gimnazijoje pakeisti. Vienas iš punktų šiame saraše buvo nesaugi, nejauki sporto salė. Čia nėra nieko keisto, juk mokyklai – virš 30 metų. Tada prasidėjo raštų rašymas savivaldybei, susitikimai su komisijomis, kad galėtume parodyti apgailėtiną sporto salės būklę. Po tokių intensyvių veiksmų mokykla pateko į laukiančiųjų remonto sarašą. Salė atnaujinta, bet mes vis dar tebelaukiame naujo sporto salės inventoriaus, bet tikimės, kad tai įvyks labai greitai.

- Ar laukia dar mūsų mokyklos kokie nors atnaujinimai?

Tokių ryškių gal ir ne, bet, iš tiesų, mes esame labai atsinaujinę. Mitybos ir turizmo kabinetas yra atnaujintas, muzikos kabineto bazė atnaujinta, įkurtas laisvalaikio kambarys mokiniams, „Joginta“ gavo naujus tautinius rūbus. Be to, yra dar vienas svarbus dalykas, ko mūsų mokykla laukia, tai 2024 metais turėtų atsirasti didelė gamtos mokslų laboratorija.

- Būtų labai įdomu sužinoti, kokie reikalavimai yra keliami norint tapti „Varpo“ gimnazijos mokytoju?

Baziniai, privalomi reikalavimai yra nustatyti švietimo, mokslo ir sporto ministro. O aš visada sakiau, kad vienas svarbiausių reikalavimų yra tas, jog norintis mokyti vaikus privalo juos mylėti, o pats turi būti jaunatviškas. Jaunimas ir vaikai yra labai išmanūs, tad mokytojas turi mokėti juos sudominti, padaryti pačią pamoką patrauklią.

- O kokia buvo Jūsų svajonių profesija? Ar matėte planuose save, dirbančia direktore? Jei ne, tai kuo save įsivaizdavote?

Jau pradinės mokyklos pirmoje klasėje norėjau būti mokytoja. Buvo iškilęs klausimas, kad gal

reikėtų tapti kokia nors medicinos darbuotoja. Tačiau, apsilankiusi Atvirų durų dienoje, supratau, kad tikrai noriu studijuoti pedagogiką. Įgijusi pradinio ugdymo bakalaurą, įgijau ir magistrą. Po to galvoju, kad dar noriu mokytis ir tada įgijau etikos mokytojos specialybę. O tikslo tapti direktore, neturėjau. Bet gyvenimas susiklostė taip, kad, dirbdama direktorės pavaduotoja kitoje mokykloje, aš tiesiog „užaugau“ iki šių pareigų. Paskatinta kitos mokyklos vadovo ir švietimo ministerijos – surizikavau.

- Minėjote, kad buvote etikos mokytoja. Kaip vertintumėte mūsų mokinių kultūrą?

Nėra namų be dūmų. Nėra taip, jog viskas mūsų gimnazijoje yra tobula. Ir man pačiai, ir mūsų mokyklos mokiniams yra kur tobulėti. Aš, eidama koridoriais, pasisveikinu bent kokius 300 kartų ir man tikrai tai nesunku. Jei patys rodysime pavyzdį, tai ir mokiniai ims tą pavyzdį iš mūsų ir bus kultūringi. Noriu pasidžiaugti mūsų gimnazijos mokiniiais, kasdien tampančiais mandagesniais, atsakingesniais, brandesniais.

- Eina septinti metai, kai vadovaujate mūsų mokyklai. Ar buvo situacija, paveikusi iki pat širdies gelmių?

Taip, tų situacijų yra buvę tikrai

nemažai. Septyneri metai yra ilgas laiko tarpas. Tie metai užaugino mane kaip asmenybę, gavau daug skaudžių ir gerų pamokų. Buvo visko: ir liūdny akimirky, ir linksmy, ir ašarų buvo. Bet turbūt pats maloniausias dalykas buvo, kai mūsų gimnazijos mokytojai susivienijo ir palaikė mane.

- Jei galite ir jei ne paslaptis, papasakokite, kuo šie metai bus svarbūs mokiniams, mokyklos bendruomenei.

Kiekvienai metai yra mokyklai svarbūs. Šie metai prasideda liūdnei, nes pasaulis aplink mus išgyvena sunkius laikus. Labai tikimės, kad neteks mokyti nuotoliniu būdu. Džiugina tai, kad pradėjo mokyti daugiau mokinių: turime šešias pirmųjų klases, mokinių skaičius auga. Svarbūs yra ir abiturientai, nes šie metai jiems bus gana nelengvi.

- Atsisveikindama dėkoju Jums už įdomų pokalbį. Linkiu Jums stiprybės. O gal ir Jūs turite kokį palinkėjimą mokyklos bendruomenei?

Mano palinkėjimas būtų labai paprastas: neužmirškite, kad šalia mūsų yra žmonės, būkime žmonėmis ir gerbkime vienas kitą.

Direktorę kalbino abiturientė **Deimantė Litvinaitė**

Apie meninį projektą-festivalį „Aš ne vienas pasaulyje“

2022-10-27 „Varpo“ gimnazijos trečiokų teatro grupė „Teatrinukai“ (Eva Liseckaitė, Kamilė Paulauskaitė, Visata Varnaitė, Kajus Kazlauskas, Ramūnas Reika, Titas Mikužis, Ažuolas Radžius, Matas Riauka, teatro mokytoja Neolė Jucienė) dalyvavo Klaipėdos Vydūno gimnazijoje vykusiame kūrybiniame meniniame projekte-festivalyje „Aš ne vienas pasaulyje“. Mūsų trečiokai vaidino etiudą „Kartą kvailių kaime...“ (pagal E. Salolos pasakas „Kvailių kaimas“), dalyvavo teatrinėse improvizacijų dirbtuvėse, taip pat vaidino jungtinėse teatrinėse improvizacijose socialine tematika. Autoritetingos komisijos buvo pagirti už brandą ir drąsą, už gebėjimą apie rimtus dalykus kalbėti humoro kalba. „Teatrinukai“ buvo apdovanoti diplomu, laimėjo nominaciją „Už žaismingumą ir humorą“. Net trys grupės mokiniai buvo apdovanoti atskirais diplomais už organišką vaidybą. Ir liko labai patenkinti! Labai laimingi, kad įvyko stebuklas – dingo scenos baimė, pagaliau atėjo supratimas, kas yra teatrinis etiudas. Tiesa, baimė gal ir ne visai dingo... Gal tik priblėso, bet ir tai jau pasiekimas. Tegul lydi juos meninė sėkmė.

Susipažinkime su Kornelija

Šį rudenį mūsų gimnazijos mokytojų gretas papildė nauja teatro mokytoja ir neformalaus švietimo organizatorė **Kornelija Krasilnikovaitė**. Kornelija nėra naujokė šioje mokykloje - prieš kažkiek metų ji pati čia mokėsi, tad puikiai žino, ką reiškia būti gimnazistu „Varpe“. Džiaugiamės nauja mokytoja, jos nuoširdumu, tikrumu ir noru visiems padėti. Ji mielai sutiko atsakyti į kelis mūsų klausimus, tad skaitykite, pažinkite ir šypsokitės ją pamatę.

Papasakokite, kuo užsiėmėte prieš atvykstant į mūsų gimnaziją.

Ne vienerius metus teko dirbti teatre, vėliau universitete, vaikų darželyje... Taip pat neatsiejama mano gyvenimo dalis – kūryba. Be teatrinėse improvizacijų, užsiimu fotografija, sukūriau meninę instaliaciją „Aš turiu šaknis“, kuriai prirėkė net dvejų metų keliavimą po Lietuvą ir žmonių fiksavimo prie jiems brangių medžių.

Kas paskatino atvykti į mūsų mokyklą?

Mokytoja Neolė Jucienė pakvietė pasivečiuoti, seniai matėmės. Atvykau išgerti kavos, o gavosi, kad be kavos gavau ir darbo pasiūlymą. Kadangi pastebiu, kad mano gyvenime vis atsiranda pedagogikos tema, nusprendžiau ilgai nesvarstyti ir sutikau.

Girdėjau, jog buvote labai veikli mokinė mokykloje. Gal galite papasakoti šiek tiek apie tai, kuo užsiėmėte?

O, taip. Buvau viena iš mūsų iniciatyviųjų grupės. Be renginių organizavimo, vedimo, dalyvavimo juose ir

įvairiuose konkursuose, smagiausias dalykas, kurį nuveikėme su savo komanda, buvo naujo skambučio įrangos įsigijimas. Sutarėme su administracija, kad šiam reikalui rinksime po 2 litus, ir tikrai galiu pasakyti, kad šiam tikslui mokiniai noriai nešė pinigus, o administracija savo ruožtu prisidėjo iš mokyklos lėšų. Taip gimnazijoje atsirado ši garso sistema, kurios dėka mes penktadieniais klausomės muzikos. Pamenu, kad skambutis į pamoką buvo „Eye of the tiger“ dainos pradžia, o iš pamokos „I feel good“ priedainis.

Kokie 3 dalykai Jums labiausiai patinka Varpe?

Ažuolas, "Joginta", biblioteka.

Ko Jūsų nuomone trūksta mūsų gimnazijoje?

Šypsenų sveikinantis vieniems su kitais ir drąsos žiūrėti į akis :)

Papasakokite apie savo pomėgius už mokyklos ribų.

Fotografija, astrofotografija, naktinio dangaus stebėjimas, žvaigždės.

Galbūt turite kokį nors patarimą „Varpo“ mokiniams?

Jeigu turite Jums brangią svajonę ar tikslą, tikėkite, kad ją pasiekti

tikrai įmanoma. Net jeigu dabar atrodo, kad bus labai sunku. Gali būti, kad bus, tačiau jei įdėsite darbo, tikėsite savimi – tikrai ją pasieksite. Pačiai tenka tą patirti savo pačios gyvenime. Tad linkiu kantrybės ir tikėjimo.

Ačiū už pokalbį.

Korneliją kalbino **Ugnė Bukantytė**

Labas, Prezidente!

Šį rudenį mūsų gimnazijoje buvo rekamas naujas Mokinių tarybos prezidentas. Norą užimti šias pareigas buvo pareiškę trys gimnazistai. Nedidele balsų persvara pergalę iškovoję 3A klasės mokinė **Lėja Burbaitė**. Praėjus vos kelioms dienoms nuo rezultatų paskelbimo Lėja kalbino „Varpo“ redakcijos žurnalistas **Titas Brazauskas**.

Labas Lėja, kaip sekasi?

Labas Titai, sekasi gerai, jaučiuosi puikiai, kadangi tapau mokyklos prezidente. Tiesiog viskas gerai.

Papasakok trumpai apie save

Šiaip mėgstu keliais būdais save realizuoti - man patinka keliauti, klausytis muzikos, kurti eilėraščius ir nežinau kol kas.

Kokia Tavo vizija?

Tai šiuo metu norėčiau artimiau susipažinti su klasių seniūnais, su mokiniais, iš jų sužinoti ko jie tikisi iš manęs, atgaivinti Mokinių tarybą, kad nebūtų tokia niūri.

Kas paskatino kandidatuoti į prezidentus?

Manychiau, tai, kad aš turiu daug idėjų, patirties, kadangi dvejus metus iš eilės esu klasės seniūnė ir jaučiau, kad aš tai galiu padaryti.

Kaip žadi atsiskaityti mokyklos bendruomenei?

Iš tiesų galvojau apie tai. Kad iš mokinių sužinočiau, ko jie nori iš manęs, kuo aš jiems galiu būti naudinga, ir bandyčiau su jais tai

padaryti. Tai atsiskaityti bandyčiau taip, kad viską praneščiau mokiniams, mokytojams ir visai mokyklos bendruomenei.

Koks pirmas tavo bus žingsnis kaip prezidentės?

Kaip ir minėjau, aš noriu susipažinti su pačia Seniūnų taryba, Mokinių taryba, kad pažinčiau, su kuo aš dirbsiu, kad nekomplikuotume situacijų ir visi sutartumėm kaip šeima.

Savo prisistatyme rašei, kad mėgsti svajoti. Tai kokios tavo svajonės būna?

Aš svajoti mėgstu apie savo ateitį, kokia ji bus, ką aš galėčiau padaryti, kad ji geresnė būtų.

Kokią didžiausią šunybę esi padariusi gimnazijoje?

Šiaip stengiuosi būti pavyzdinga mokinė, bet pirmoje klasėje su drauge šį tą padarėme. Tiesiog šalia mokyklos augo obelis ir mes sumanėm šokti pro langą ir nusiskinti obuolį.

Ar kažkas sužinojo?

Na, niekas nežinojo iki šio interviu.

Po beveik dviejų mėnesių buvimo Mokinių tarybos prezidentės pareigose Lėja savo veiklą ir nuveiktus darbus vertina teigiamai, džiaugiasi dideliu bendraminčių būriu, planuoja kitas bendruomenei svarbias veiklas: „Visų pirma - susibūrė ganėtinai didelė mokinių tarybos komanda, mūsų apie 40. Suorganizavome filmų vakarą, linksmybes Helovinui. Turime dar daug įvairių idėjų ir sieksime jas įgyvendinti, o ypač kalėdiniam laikotarpiui (turime paruošę vieną siurprizą, kuris patiks visiems).“

Keliavom, patyrėm, pažinom...

Klaipėdos „Varpo“ gimnazijos beveik 80 mokinių dar šiltą ir gražią spalio 25 dieną dviem autobusais išvyko į Kauną. Esame dėkingi gimnazijai ir mokytojoms Astai Vainorei, Kornelijai Čepytei, Rūtai Paulikienei ir Neolei Jucienei, kurios rūpinosi mūsų sėkminga ir saugia kelione.

Kaune išsiskyrėme. Vieno autobuso mokiniai vyko į Kauno technologijos universitetą, cheminių technologijų fakultetą. KTU yra vienas didžiausių technologiškųjų universitetų Baltijos šalyse ir viena iškiliausių bei lyderio pozicijas užimančių aukštųjų mokyklų Lietuvoje. Laboratorijos laboratorijos laboratorijos... Sužinojome, kaip gaminami įvairūs kosmetikos ir kitokie chemijos pramonės produktai. Buvo nepaprastai įdomu visiems ir, aišku, naudinga tiems, kuriems chemija – širdies daina...

Kito autobuso mokiniai-keleiviai – humanitarai. Jie apsilankė dviejuose muziejuose – Maironio lietuvių literatūros muziejuje ir J. Tumo-Vaižganto memorialiniame bute-muziejuje. Jame pasitiko labai nustebinęs ekskursantus tikrų tikriausias Vaižgantas... Gido panašumas į Vaižgantą buvo nepaprastas!

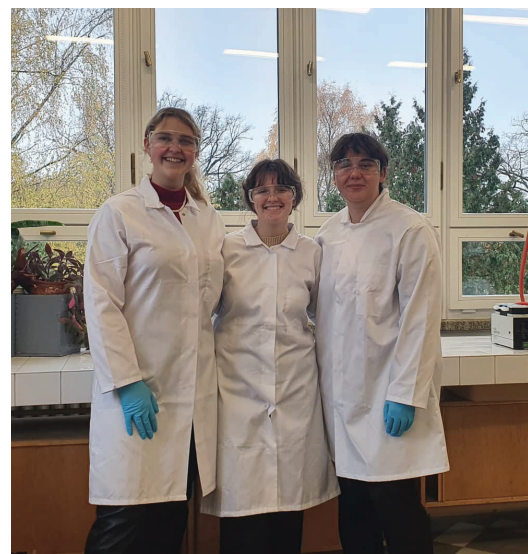
Pasivaikščiojome po Kauno Laisvės alėją...

Po pasivaikščiojimo – teatras. Turėjome bilietus į spektaklį „Kauno pavasaris'72“. „Kauno pavasaris'72“ – tai spektaklis, įkvėptas Romo Kalantos ir 1972 m. gegužės vidurio įvykių Kaune. Protestuodamas prieš sovietinę santvarką Miesto sode susidegino 19-metis jaunuolis ir nuvilnijo jaunimo pasipriešinimo sovietų valdžiai banga...

Spektaklis buvo nepaprastas – vaidyba įtikinama, dekoracijos ir kostiumai padėjo suprasti sovietmečio dvasią, pilkumą, susigūžimą. Spektaklyje nebuvo rodoma, kaip susidegino R. Kalanta, bet mes puikiai atlikome namų darbus: nuo Kryžkalnio mokytoja Neolė Jucienė pasakojo apie sovietmetį, Romą Kalantą, savo išgyvenimus sovietmečiu... Taigi, spektaklį suprasti buvo lengviau.

Labai ačiū gimnazijai ir mokytojoms už galimybę patirti nepaprastus įspūdžius!

Kamilė Krivičiūtė, 4a klasė

Filmų metas

Žiema - pats jaukiausias ir balčiausias sezonas. Štai ir atėjo šaltasis laikotarpis metuose, kuriuo metu norisi gulėti šiltai susisukus lovoje, kramsnoti kažką skanaus ir žiūrėti įdomius serialus ar filmus. Tokią veiklą žiemos laiku pasirenka tiek vaikai, tiek suaugusieji. Nusprendžiau padaryti nedidelę apklausą tarp mūsų mokyklos mokytojų, bei mokinių ir pasidomėti, kokio žanro filmus ar serialus jiems patinka žiūrėti, kokie jų pavadinimai ir kuom juos tai sudomino. Kviečiu paskaityti atsakymus - galbūt kažkas sudomins ir Jus, tuomet turėsite +1 filmą ar serialą ilgame „Būtiniausi peržiūrėti!“ sąraše.

Enida Budrevičiūtė

Socialinė pedagogė Kristina Gudžiūnienė:

Mėgstamiausias serialas „DRAUGAI“ (FRIENDS). Šis serialas padeda atpalaiduoti mintis ir pamiršti sunkumus. Jis pamoko to, kad gyvenimas nėra toks liūdnas ir niūrus, visada galima rasti situacijų, iš kurių galima pasijuokti ir nežiūrėti į viską taip rimtai.

Mokytoja Asta Vainorė:

Sunku išrinkti geriausią, bet vienas iš tokių yra 1994 metų filmas „Forestas Gampas“. Jį žiūrėjau gal dešimt kartų ir kaskart žiūrėdama pastebiu naujas detales ir atrandu naujas prasmes. Filmą žavi savo subtiliu, intelektualiu humoru. Taip pat jaudina pati istorija apie žmogų, kuris pagal visuomenės normas turėtų būti visai nesėkmingas, „nurašytas“, bet jis savo nuoširdumu, noru padėti kitiems, tikrumu pasiekia tai, ką mes vadintume didele sėkme. Graži meilės istorija. Paskutinį kartą šį filmą žiūrėjau turbūt prieš metus, tuomet išsinešiau mintį, kad kiek daug žmogaus gyvenime gali pakeisti mylintis žmogus - pagrindinio veikėjo Foresto Gampo mama darė viską, kad tik jos sūnus galėtų gyventi sėkmingą gyvenimą.

Gintarė Undžytė

Mėgstamiausias vaikystės serialas yra „Tomas ir Džeris“. Jis animacinis. Šis smagus serialas parodo, kad ir kokia draugystė bebūtų, ji niekada neiširs, pereis visus sunkumus ir veikiant kartu galima pasiekti bendro tikslo.

Psichologė Jovita Šimkūnaitė:

Šiais metais skaičiau Delios Owens knygą „Ten, kur gieda vėžiai“, tai patiko knygos siužetas, todėl labai laukiau ir filmo, kuris taip pat labai paliko didelį įspūdį. Tai istorija apie meilę ir nusikaltimą, odė laukinei gamtai. Tai skausmingai gražus pasakojimas apie žmogaus sugebėjimą išlikti patyrus labai daug išgyvenimų. Negalėčiau sakyti, kad tai mėgstamas filmas, bet palikęs neišdildomą įspūdį.

Artūras Kulikov:

Patiko trileris „Vaizdo dienoraštis“. Graži draugystė tarp veikėjų. Jis pamoko, kad jei turi problemų visada reikia išsikalbėti ir jų nelaikyti savyje.

Geografijos mokytoja Gintarė Kriaučiūnaitė:

-Vaikystės serialas „Dingę“. Man labai patinka fantastinio žanro filmai ir serialai, kur būna nenuspėjama, daug „siužeto vingių“, kad būtų galima žiūrėti ir atsipalaiduoti. Dar man patiko serialai „Sostų karai“ ir „Keisti dalykai“, tačiau nieko nepamokino.

Darvydas Girdvainis:

Mėgstamiausias mano filmas buvo ir yra „Įniršis“. Jis mane sudomino, nes tai karinio žanro filmas apie II-ąjį pasaulinį karą, kai Amerika kariavo prieš Vokietiją. Jo pagrindinę mintį aš supratau, kad nors ir kaip yra sunku, su patikimais ginklo broliais galima viską įveikti.

Muzikos mokytoja Eglė Iliutkina:

Paskutinis žiūrėtas filmas „Neličiamieji“. Filmą paremtas tikrais faktais. Pamoko to, kaip skirtingi dalykai, žmonės pasaulyje gali būti suderinti ir gali vienas iš kito kažko pasimokyti. Žanras - komedija.

Ramūnas Reika:

Kriminalinio žanro filmas „Mirtinas šūvis“. Sudomino tuo, kad parodo, kaip vienas įvykis gali pakeisti vieno ar daugiau žmonių gyvenimus. Filmą nepamoko kažko, ką galėčiau panaudoti gyvenime.

Biologijos mokytojas Stasys Jurkus:

Man patinka filmai. Mėgstamiausias yra senas filmas „Muzikos garsai“. Tai filmas, kuriame skamba nuostabi muzika, gražus siužetas.

Kamilė Garbenytė:

Man labai patinka serialas „Skins“. Jame labai daug šnekama ir rodoma apie stereotipišką paauglių šiuolaikinį gyvenimą. Jis pamoko, kad reikia nepasiduoti bendraamžių daromai įtakai, vengti svaigiųjų medžiagų ir gėrimų, nebijoti išsikalbėti su suaugusiais žmonėmis.

Šokių mokytoja Vaida Zacharevičienė:

Man labai patinka istoriniai filmai, paremti tikrais faktais. Mėgstamiausių pavadinimai: „Persas“, „Šindlerio sąrašas“, „Perl Harboras“. Jų yra ir daugiau ir jie visi susiję su karu, karo tematika. Man jie patinka, nes mano seneliai buvo ištremiti į Sibirą, taip pat tėtis iš Sibiro. Filme labai patiko nuotraukos ir įspūdžiai.

Lauryna Viskontaitė:

„Bojack Horseman“. Su šiuo serialu galiu labai susitapatinti, jis yra animacinė komedija.

Blynus kepti bus smagiau

Lapkričio 16 dieną, gimnazija atvėrė duris į visai atnaujintą mokyklos technologijų kabineto virtuvę. Mokyklos direktorė atidarymo ceremonijoje perkirpo juostą ir oficialiai atidarė duris į naują mokinių mokymosi erdvę. Gimnazijos I ir III klasių mokiniai mokytojus ir kitus mokyklos darbuotojus vaišino savo pačių gamybos gardėšiais. Šventės svečiais rūpinosi ir apie naują virtuvę viską papasakojo mokytoja Laura.

Gustė Vasiljevaitė

O čia mes, „Varpo“ redakcijos komanda

Esu Ugnė iš 3a. Man patinka žurnalistinė veikla - rašyti, kalbinti žmones, ieškoti atsakymų į klausimus. Dažnai dar būnu nedrąši tai darydama, bet tikiuosi tobulėti ir vis lengviau daryti šiuos darbus.
(Ugnės nuotraukoje nėra)

Esu Titas iš 1f klasės, redakcijoje esu radijo balsas. Tikiuosi save atrasti vis labiau radijuje, o gal net sukurti redakcijos internetinį puslapį.

Esu Gustė iš 1e klasės, redakcijos fotografė. Mokyklos redakcijoje tikiuosi atrasti save naujose srityse ir kartu tobulėti su visais komandos nariais. Taip pat tikiuosi susibendruoti su kitais mokyklos mokiniais, mokytojais ir kitais mokyklos darbuotojais.

Aš mokytoja Asta. Noriu, kad mokiniai turėtų galimybę kalbėti ir rašyti jiems svarbiomis temomis, kad drįstų klausti ir ieškoti atsakymų, kad mokyklos žiniasklaida būtų apie tai, kas svarbu visai bendruomenei, o labiausiai, žinoma, mokiniams.

Paulina iš 1f klasės dar ieškojimų kely, bet tikimės, kad greitai pamatysite arba išgirsite ir jos ieškojimų rezultatus.

Mano vardas Enida, esu iš 3e klasės ir labai džiaugiuosi, kad esu šiame būrelyje. Jame tikiuosi įgauti šios tokios patirties imant interviu iš bendraamžių, suaugusiųjų, parašyti keleta straipsnių ir labiau suartėti su mokyklos bendruomenėje esančiais žmonėmis bendraujant būrelio ar interviu metu.

Kamilė mūsų komandoje dar naujokė. Pavyko ją įkalbinti būti laikraščio iliustracijų kūrėja, nes ji mėgsta piešti ir jai tai puikiai pavyksta.

Prisijunk prie mūsų

Laukiame žmonių, kurie nori:

- * rašyti * filmuoti * fotografuoti * maketuoti * iliustruoti
- * kalbinti ir kalbėti * ar kitaip prisidėti prie žurnalistinių ieškojimų